

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD

18.07.2014. godina
Beograd

Kzp. 271/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića i Zorana Tatalovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara u krivičnom predmetu protiv osuđenog AA zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije rešavajući o zahtevu branioca osuđenog, advokata AB za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Topoli K. 71/04 od 20. juna 2005. godine i Okružnog suda u Kragujevcu Kž. 16/06 od 13. februara 2006. godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 431. stav 5. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu osuđenog i njegovog branioca advokata AB, dana 25. oktobra 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM zahteva za ispitivanje zakonitosti branioca osuđenog AA, **PREINAČAVAJU SE** pravnosnažne presude Opštinskog suda u Topoli K. 71/04 od 20. juna 2005. godine i Okružnog suda u Kragujevcu Kž. 16/06 od 13. februara 2006. godine u pogledu pravne ocene i odluke o krivičnoj sankciji, tako što Vrhovni sud radnje osuđenog AA opisane u izreci presude Opštinskog suda u Topoli K. 71/04, pravno ocenjuje kao krivično delo teške krađe iz člana 204. stav 1. tačka 1. Krivičnog zakonika za koje AA, primenom odredbe člana 64, 65. i 66. Krivičnog zakonika **izriče:**

USLOVNU OSUDU

Tako što utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 4 meseca koja se neće izvršiti ukoliko osuđeni u roku od 2 godine ne učini novo krivično delo.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Topoli K. 71/04 od 20. juna 2005. godine oglašen je krivim AA zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS za koju je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 meseca koju će izdržati po pravnosnažnosti presude.

Okružni sud u Kragujevcu svojom presudom Kž. 16/06 od 13. februara 2006. godine odbio je kao neosnovane žalbe Opštinskog javnog tužioca u Topoli i branioca osuđenog AA i potvrdio prvostepenu presudu.

U zahtevu za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda branilac osuđenog, advokat Ivan Bajazit, istakao je da je u nižestepenim pravnosnažnim presudama učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP, a što predstavlja zakonski osnov za izjavljivanje ovog vanrednog pravnog leka propisanom članom 430. tačka 1. ZKP, pa predlaže da se prvostepena i drugostepena presuda preinače u pogledu pravne ocene i krivične sankcije, odnosno da Vrhovni sud obe nižestepene pravnosnažne presude ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Republički javni tužilac u podnesku Ktr. I 2077/06 od 04. jula 2006. godine izneo je mišljenje da je zahtev osnovan i da ga treba uvažiti u odnosu na pravnu ocenu krivičnog dela za koje je oglašen krivim osuđeni AA.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 431. stav 5. Zakonika o krivičnom postupku, pa je u prisustvu osuđenog i njegovog branioca advokata AB razmotrio sve spise krivičnog predmeta zajedno sa pobijanim nižestepenim presudama, te iznetim mišljenjem Republičkog javnog tužioca i ocenivši navode zahteva, našao:

Zahtev za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda **je osnovan.**

U konkretnoj krivično-pravnoj stvari drugostepeni sud učinio je povredu krivičnog zakona, odnosno primenio krivični zakon koji se ne može primeniti, pa je time učinjena povreda iz člana 369. tačka 4. ZKP koja je ujedno i propisana članom 430. tačka 1. ZKP, kao jedan od osnova za izjavljivanje ovog vanrednog pravnog leka. To je povreda krivičnog zakona koju je moguće otkloniti u zakonom propisanom postupku, pa je isto i učinio Vrhovni sud na sledeći način:

Prvostepenom presudom Opštinskog suda u Topoli oglašen je krivim AA zbog krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 meseca.

U drugostepenom postupku odbijene su žalbe izjavljene protiv te presude i ista je potvrđena i to presudom

Okružnog suda u Kragujevcu Kž. 16/06 od 13. februara 2006. godine.

Budući da je 01. januara 2006. godine stupio na snagu novi Krivični zakonik, koji propisuje u članu 5. stav 2.: ako je posle izvršenja krivičnog dela izmenjen zakon, jednom ili više puta, primeniće se zakon najblaži za učinioca, to je valjalo primeniti novi Krivični zakonik već u postupku odlučivanja povodom izjavljene žalbe protiv prvostepene presude.

Naime, inkriminisane radnje osuđenog AA sada se imaju pravno ceniti kao krivično delo teške krađe iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ za koje delo je sada propisana kazna zatvora od 1 do 8 godina, što je blaža kazna od one zaprećene po važećem krivičnom zakonu u vreme učinjenog krivičnog dela (i donošenja prvostepene presude).

Stoga je Vrhovni sud uvažio zahtev branioca osuđenog AA za ispitivanje zakonitosti pravnosnažnih presuda, te preinačio prvostepenu presudu u pogledu pravne ocene krivičnog dela, a tako je preinačena i drugostepena presuda, kojom je u suštini učinjena povreda krivičnog zakona.

Imajući u vidu izmenu pravne kvalifikacije, po blažem zakonu, kao i okolnosti istaknute u zahtevu branioca osuđenog AA, Vrhovni sud je ispitao i odluku o krivičnoj sankciji, pa je našao da su ispunjeni uslovi za izricanje blaže krivične sankcije u vidu uslovne osude, jer se može očekivati da će i samo upozorenje uz pretnju kaznom u dovoljnoj meri uticati na osuđenog da ubuduće ne vrši krivična dela.

Polazeći od izmenjene pravne kvalifikacije, koja je ovom odlukom ublažena, imajući u vidu više olakšavajućih okolnosti na strani osuđenog (mlad, njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog dela, za vreme suđenja izraženo kajanje i dato obećanje da više neće vršiti krivična dela), kao i okolnost da su oštećenom muzeju "BB" vraćene oduzete stvari, i posebno protek vremena od učinjenog krivičnog dela koje je izvršeno 2004. godine, Vrhovni sud je ocenio da su ovo po značaju naročito olakšavajuće okolnosti (član 56. i 57. KZ), zbog čega mu je zaprećena kazna ublažena.

Tako je uz odgovorajuću primenu odredbe člana 65. stav 1. KZ AA utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 meseca ispod zakonom propisanog minimuma za predmetno krivično delo, i određen rok proveravanja, odnosno da se ista kazna neće izvršiti u narednom periodu od 2 godine ukoliko osuđeni za to vreme ne učini novo krivično delo.

Vrhovni sud je pri tome uzeo u obzir svrhu uslovne osude propisanu zakonom, ličnost osuđenog i njegovo ponašanje nakon učinjenog krivičnog dela te cenjeni stepen krivice (član 66. stav 4. KZ), pa je ocenio da je izrečena uslovna osuda, adekvatna krivična sankcija, kako težini učinjenog krivičnog dela, tako i stepenu krivice osuđenog i stoga podobna da ispuni svoju zakonom propisanu svrhu (član 64. stav 2. KZ) u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija (član 4. stav 2. KZ).

Zbog navedenih razloga Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presuda u smislu odredbe člana 432. u vezi člana 425. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku.

Zapisničar, Predsednik veća

Gordana Maravić, s.r. sudija,

Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

BB